

ת"פ 64066/12/12 - מדינת ישראל נגד יוסף ירמיהו אסטרו, יוחנן סינגסון, מרדכי קאפל בן יעקב, דוד ישעי בן יעקב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 64066-12-12 מדינת ישראל נ' אסטרו ואח'
ת"פ 42789-09-15 מדינת ישראל נ' סינגסון(עציר)
ת"פ 56881-02-15 מדינת ישראל נ' בן יעקב ואח'
ת"פ 35177-09-14 מדינת ישראל נ' סינגסון
ת"פ 18866-09-14 מדינת ישראל נ' סינגסון
בפני כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. יוסף ירמיהו אסטרו
2. יוחנן סינגסון
3. מרדכי קאפל בן יעקב
4. דוד ישעי בן יעקב

גזר דין בעניין נאשם 2

השתלשלות ההליכים:

בפניי מספר הליכים, המתייחסים למספר נאשמים, אשר אוחדו ונדונו ברובם במסגרת ת"פ 64066-12-12. גזר הדין נוגע בעניינו של נאשם מספר 2, שצירף מספר תיקים, הודה והורשע בהם, במסגרת הסדר טעון -כפי שיפורט להלן:

ת"פ 64066-12-12:

1. כתב האישום הוגש ביום 3.1.13 כנגד נאשמים 1 ו-2 וייחס להם ביצוע עבירת התפרצות לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, בין התאריכים 28.10.11 ל- 30.10.11, בשעה 03:00, נכנסו שני הנאשמים לשטח מעון הילדים בגבעת החרסינה בקריית ארבע. הנאשמים גנבו מהמבנה מסך מחשב, מצלמה וזיכרון ניד. הנאשמים עזבו את המבנה והטמינו את הציוד הגנוב ביער סמוך.
3. ביום 13.2.14 צורף תיק זה- בעניינו של נאשם 1 -להליך שהתנהל בפני כב' השופט מ. כדורי במסגרת ת"פ 33879-04-13.
4. באשר לנאשם 2 - בתחילת ההליך הרבה הנאשם להימנע מהתייצבות לדיונים, ועל כן הוצאו נגדו מספר צווי הבאה וחולטו כספים שהפקיד. גם הקשר עם בא כוחו נותק לפרקים והוא לא התייצב במועד למפגש

עמוד 1

עם שירות המבחן.

5. ביום 12.6.14 ובמסגרת הסדר טעון הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, מבלי שקיימת הסכמה לעונש. התיקון שנערך התייחס לתוספת עובדתית לפיה נאשם 1 הוא שיזם את מעשה הגניבה ואף נטל לרשותו חלק מהרכוש הגנוב, עם זאת - סעיף העבירה לא שונה.

6. ביום 19.9.16 התקבלה הסכמה דיונית לפיה התיק דנן יאוחד עם: ת"פ 35177-09-14, ת"פ 42789-09-15, ת"פ 18866-09-14, ת"פ 56881-02-15. באותו המועד הודה הנאשם בכל כתבי האישום המתוקנים. (יצוין, כי בראש הפרוטוקול צוינו גם ההליכים: ת"פ 33882-04-13, ת"פ 58840-05-13, אשר אינם נוגעים לנאשם 2).

ת"פ 18866-09-14:

7. ביום 19.9.16 הודה והורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, זאת במסגרת דיון שהתקיים במסגרת ת"פ 64066-12-12.

8. עפ"י המפורט בכתב האישום, ביום 27.12.13 בשעה 21:35 או בסמוך לכך, פרץ ויכוח בין הנאשם לבין מר יעקב ויצנובסקי (להלן: "**המתלונן**"), שהיה באותה עת כבן 74. המתלונן הודיע לנאשם שהוא מרעיש לדירי הבניין ושאל אותו האם שבר את מראת הכניסה לבניין. צוין, כי הנאשם היה שרוי באותה עת בגילופין, ובעת שהמתלונן ניסה למנוע מהנאשם לעלות במדרגות, דחף הנאשם את המתלונן בתגובה, וזה נפל לרצפה. בהמשך החל הנאשם להכותו באגרופים בפניו ובעט בבטנו וצלעותיו. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלונן המטומה בבטנו. כאשר הגיעו שוטרים למקום נשמטה מחולצתו של הנאשם סכין באורך כ-11 ס"מ.

ת"פ 42789-09-15:

9. ביום 19.9.16, במסגרת הדיון שהתקיים במסגרת ת"פ 64066-12-12, הודה והורשע הנאשם בעבירה של שימוש בכוח במטרה למנוע מעצר עפ"י סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט - 1969 ובעבירה של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור עפ"י סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין.

10. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 18.8.14, בשעה 22:10 או בסמוך לכך, הגיעו שוטרים לדירת מגורים בקריית ארבע עקב דיווח על הפרעה. הנאשם שהה בדירה עם אחרים והיה שתוי. הוא סירב להזדהות בפני השוטרים, קילל אותם וסירב להתפנות מהמקום. לאחר התפרעות נוספת מצדו ניסה אחד השוטרים לעכבו, אז החל הנאשם לרוץ במעלה הרחוב תוך שהוא מקים רעש, צועק ומטיל אימה על משתמשי הדרך. השוטר הודיע לנאשם על מעצרו אך הוא צעק והשתולל עד שהשוטר נאלץ להתיז עליו גז מדמיע. הנאשם המשיך לקלל ולהתפרע עד שהשוטר נאלץ להשתמש בכוח סביר כדי לבצע את המעצר.

ת"פ 56881-02-15:

11. ביום 24.2.15 הוגש כתב האישום בתיק זה בעבירה של התפרצות לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא חדא עפ"י סעיף 407(ב) לחוק העונשין.

12. עפ"י המתואר בכתב האישום בלילה שבין ה- 14-15.3.14 התפרצו נאשמים 2-4, יחד עם שני קטינים נוספים, לפיצוציית פינוקיו בקריית ארבע ונטלו כ-55 בקבוקי וודקה בשווי מוערך של כ-5,000 ₪ וחטיפים נוספים. נאשמים 2 ו-3 ואחד הקטינים הם שביצעו את הפריצה בפועל בעוד שנאשם 4 וקטין אחר אבטחו את המקום.

13. ביום 19.9.16, במסגרת הדיון שהתקיים במסגרת ת"פ 64066-12-12, הודה הנאשם והורשע בעובדות המתוארות בכתב האישום.

14. בדיון ביום 15.11.18 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טעון לפיו הנאשם 4 יודה בעובדות כתב אישום המתוקן, (סיוע להתפרצות) ויפנה לקבלת תסקיר מבחן, כאשר הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם. עפ"י המתואר בכתב האישום המתוקן, נאשם 4 הסכים להצעת אחד מהנאשמים שאינו נאשם 2 לפרוץ לפיצוצייה, והוא סייע לעבירת ההתפרצות וביצוע הגניבה.

ת"פ 35177-09-14:

15. ביום 19.9.16, במסגרת הדיון שהתקיים במסגרת ת"פ 64066-12-12, הודה הנאשם והורשע בעבירות של החזקת סכין לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

16. בכתב האישום תואר כי ביום 8.9.13, בפיצוציית פינוקיו בקריית ארבע, ביקשו שוטרים לבצע חיפוש על גופו של הנאשם מתוך חשד שהוא נושא על גופו סכין. הנאשם סירב להפשיל את מכנסיו, ובהמשך התברר כי הוא החביא בהם סכין. נוכח האמור ביקשו השוטרים לעצור אותו אך הוא החל להתפרע והסיר את האזיקים שהושמו על ידיו.

תסקיר שרות המבחן:

17. ביום 29.5.17 הוגש תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם ביחס לת"פ 64066-12-12. בתסקיר תואר הנאשם כבן 23, גרוש ואב לילדה, אינו עובד ומתגורר בבית הוריו. הנאשם, שעלה לישראל עם הוריו, תיאר ילדות קשה ואלימות שהופנתה כלפיו מצד אביו בשל בעיית שתייה ממנה סבל. תואר כי משפחתו סבלה ממצוקה כלכלית. בשל בעיות ההגירה ומצוקתם לא הצליחו הוריו להציב לו גבולות ברורים. הנאשם נישא לראשונה בהיותו כבן 18 ונולדה לו ילדה, עמה הוא אינו מצוי בקשר מאז גירושיו מאמה. הנאשם תואר כמי שסובל מהתמכרות לחומרים משני תודעה לצורך הקלה על מצוקותיו. ניסיונות להשתלב בהליך גמילה נכשלו כאשר ניתק את הקשר עם העובדת סוציאלית המטפלת.

18. באותו המועד לא היו לנאשם הרשעות קודמות. בהתייחסו לעבירות המתוארות בכתבי האישום תיאר הנאשם כי הן נבעו מבעיית השתייה ממנה סבל. שירות המבחן התרשם כי ההתמכרות ממנה הוא סובל

מובילה לסיכונן ולסיכון סביבתו. עוד ניכר היה כי הנאשם החל להביע הבנה ראשונית של חומרת מצבו וביקש להשתלב בתוכנית שיקומית. לאור זאת ביקש שירות המבחן לנסות לשלבו במסגרת היחידה להתמכרות בקריית ארבע ועל כן התבקשה תקופת דחייה של 3 חודשים. עוד התבקש בית המשפט לשנות את תנאי מעצר הבית באופן שהנאשם יוכל לשוב למסגרת תעסוקתית.

19. ביום 6.12.17 הוגש תסקיר משלים. בתסקיר תואר כי בתקופת הדחייה התבצע חילוף עובדות סוציאליות ביחידה להתמכרויות, ועל אף זאת הגיע הנאשם לכל הפגישות כנדרש, והביע נכונות לניהול אורח חיים תקין. שירות המבחן התרשם שההליך המשפטי המתנהל מסייע בשיקומו של הנאשם ועל כן התבקשה דחייה נוספת למשך 5 חודשים.

20. ביום 18.3.18 הוגש תסקיר משלים נוסף. דווח כי בתקופת הדחייה התקשה הנאשם לעמוד בקשר רציף עם שירות המבחן, הוא הוזמן לפגישה קבוצתית אליה לא הגיע וחדל מלענות לשיחות הטלפוניות מטעם השירות. מצד שני דווח כי הנאשם המשיך לעמוד בקשר רציף עם המטפלת מטעם היחידה להתמכרות ומסר מדי שבוע בדיקות שתן אשר יצאו נקיות. המטפלת דיווחה כי הוא מגלה מחויבות להליך הטיפול. לאור האמור התבקשה דחייה נוספת בת חודשיים.

21. ביום 10.6.18 דיווח שירות המבחן כי המטפלת שטיפלה בנאשם מטעם היחידה להתמכרות בקריית ארבע עזבה את תפקידה ומאז ניתק הנאשם את הקשר עם היחידה להתמכרות. גם עם שירות המבחן לא הצליח הנאשם להתמיד בקשר טיפולי. הנאשם דיווח במפגש בשירות המבחן כי הוא נמצא בזוגיות וכי בת זוגו מצויה בהיריון בסיכון וזוהי הסיבה לניתוק הקשר. שירות המבחן ציין כי להתרשמותו אין מקום להמלצה על הליך טיפולי בעניינו של הנאשם נוכח היעדר יכולתו לשמור על רצף טיפולי. מצד שני, לאור גילו הצעיר וניסיונו להשתלב בטיפול, המליץ שירות המבחן כי עונשו ירוצה על דרך עבודות השירות.

22. ביום 15.11.18 התקיים הדיון בפרשת העונש במסגרתו ביקשה ההגנה כי תינתן דחייה נוספת לצורך שילוב בהליך טיפולי. צוין כי לנאשם נולד ילד והוא בן חודש וחצי. המאשימה התנגדה לכך ובטיעוניה לעונש הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם וכן מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע:

א. באשר לת"פ 42789-09-15 (תיק הפרת המעצר והפרעה לשלום הציבור) נטען המדובר באירוע מתמשך וכי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר.

ב. באשר לת"פ 56681-02-15 (הפריצה לפיצוץ) נטען כי מעשה הפריצה היה מתוכנן, אם כי לא ביוזמת הנאשם. בנוסף הפנתה המאשימה לשווי הרכוש שנגנב. בהתייחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין שישה חודשי מאסר ועד 12 חודשים.

ג. באשר לת"פ 64066-12-12 (הפריצה למעון) נטען כי מדובר באירוע מתוכנן שבוצע בצוותא.

ד. באשר לת"פ 35177-09-14 הפנתה המאשימה לחומרת העבירה וכן

העובדה שהסכין הוסלקה במכנסיו של הנאשם. המאשימה גם הפנתה להתנהגותו הפרועה של הנאשם אל מול השוטרים, וכן הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיו. על פיה מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר.

ה. באשר לת"פ 18866-09-14 (תקיפת המתלונן) נטען כי הנאשם השתמש בכוח הזרוע, ותקף את המתלונן במהלך ויכוח, וכתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלה בבטנו.

23. בסיכום דבריה ציינה המאשימה כי נוכח חומרת העבירות ובהעדר אפיק שיקומי -עותרת היא להטלת 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננים, והתחייבות.

24. הנאשם נשא אף הוא דברים וטען כי הוא מעוניין בהליך טיפולי וכי אך בשל ההיריון הקשה שאשתו עברה, הוא לא השלים את הליך הטיפול.

25. בתום הדיון קבע בית המשפט כי תינתן לנאשם הזדמנות אחרונה להשתלב בהליך שיקומי, וכי יוגש תסקיר משלים לאחר מכן. בד בבד התבקשה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות בשאלת התאמתו של הנאשם לביצוען.

26. הממונה על עבודות השירות הודיע תחילה כי הנאשם לא התייצב במועד שנקבע. לאחר מכן הודע כי הנאשם הגיע למפגש, וכי נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות במעון נכים איל"ן ירושלים וכי מסגרת עבודתו תוגבל להיקף 6.5 שעות ביום.

27. בתסקיר המשלים צוין שהנאשם הביע קושי רב להתגייס להליך הטיפולי נוכח מצבו הכלכלי- כאשר הוא משמש מפרנס יחיד בתא המשפחתי שהקים עם זוגתו, הכולל את ילדם המשותף ואת בתה של זוגתו מנישואיה הקודמים. צוין שהנאשם לא התייצב למסירת בדיקות שתן. שירות המבחן שב על המלצתו להטלת מאסר על דרך עבודות שירות לתקופה קצרה אשר תהווה עבור הנאשם גורם מרתיע.

28. בדיון ביום 27.3.19 הודיעה ההגנה כי הנאשם עצור בגין תיק אחר. לאחר מכן, בשני דיונים נוספים, ביקשה ההגנה כי תינתן אפשרות נוספת לשילובו של הנאשם בהליך טיפולי. המאשימה התנגדה לכך. (אציין כי בינתיים התנהל בפני הליך נוסף בעבירות אלימות במשפחה כנגד הנאשם, בגינו נדון ביום 3.7.19 לעונש מאסר בפועל למשך 5 חודשים בניכוי ימי מעצרו).

29. בדיון ביום 18.7.19 הודיעה ההגנה כי הנאשם חזר בתשובה ועבר להתגורר עם משפחתו בצפת. באותו המועד שבו הצדדים וטענו לעונש. המאשימה טענה כי לנאשם אין כל אופק שיקומי וכי הוא ממשיך לשתות אלכוהול ברציפות באופן המסכן את אשתו ואת סביבתו. נוכח האמור ביקשה המאשימה להחמיר מעמדתה הראשונית ולהטיל עליו עונש מאסר למשך 24 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

30. במסגרת טיעוניה ציינה ההגנה שבעת הודאתו של הנאשם בכתבי האישום- חשו הוא והנאשם כי המדובר בהליכים שעניינם מעשי משובה של נערים, ולכל היותר מעשי עבריינות קטנים אשר נבעו מבעיית השתייה ממנה סבל הנאשם. צוין כי במסגרת הליכים ארוכים אלו התבגר הנאשם ונטל אחריות על מעשיו, ולראיה,

למעט תיק האלמ"ב, לא נעברו על ידו עבירות רכוש/אלימות נוספות. נטען שנוכח קשייו לא עלה בידי להשתלב בהליך טיפולי, אך העבירות הינן ברף התחתון ועל כן יש להטיל עליו לכל היותר עבודות שירות לתקופה קצרה.

31. בסיום דבריו טען הנאשם כי הוא מבקש מבית המשפט להתחשב במצבו שכן החל בדרך חדשה עם משפחתו וביקש כי יוטל עליו עונש מאסר על דרך עבודות שירות. בתום הדיון הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לצורך עדכון חוות הדעת.

32. ביום 16.2.20 הוגשה חוות דעת מעודכנת מטעם הממונה על עבודות השירות אשר צוין בה, כי נוכח העובדה שהנאשם לא העביר אישור על מעבר למגורים בצפת, לא ניתן היה לקבוע את השמתו לעבודות שירות בעיר זו. עוד צוין שהתרשמות הממונה הייתה כי הנאשם יתקשה לבצע עבודות שירות באופן עקבי שכן הוא אינו מגלה יציבות תעסוקתית ונכון לאותו מועד לא עבד.

33. ביום 17.3.20 הודיע הממונה כי נוצר קשר נוסף עם הנאשם ונמצא כי הוא מתאים לביצוע עבודות השירות בישיבת עטרת מרדכי בצפת.

דין והכרעה:

34. בסעיף 40ב לחוק העונשין נקבע כי בבואו לגזור את דינו של הנאשם, העיקרון שינחה את בית המשפט הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקובעו את מתחם הענישה יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק).

35. העבירות בהן הורשע הנאשם הינן כמפורט להלן:

- א. שתי עבירות התפרצות וגניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין.
- ב. תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.
- ג. מניעת מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי.
- ד. הפרעה לשלום הציבור לפי סעיף 210(א)(4) לחוק העונשין.
- ה. החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
- ו. הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

36. במקרה שלפני, ובהתאם למבחני הפסיקה, יש לקבוע שהמדובר בעבירות אשר בגינן יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים. המדובר בעבירות שבוצעו במועדים שונים, עם מעורבים שונים ובנסיבות שונות. ראה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014).

37. העבירות בהן עסקינן הן עבירות שחומרתן רבה. בבש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (08.01.10)

נקבע שעבירות גניבה או התפרצות, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה, וכן שפריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור.

באשר לעבירת התקיפה נקבע בפסיקה כי נגע האלימות פשה במדינתו והינו בגדר "מכת מדינה". בית המשפט העליון קבע כי העונש בגין עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח, וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר. ראו: ע"פ 8314/03 **רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל** (7.6.05).

באשר להחזקת הסכין נקבע בפסיקה כי יש למגר בכל דרך את "תופעת הסכינאות" אשר במהלכה יכולה כל מריבה מילולית להוביל לפגיעה בגוף ובנפש (ע"פ 6720/04 **מדינת ישראל נ' עסאם זחאיקה** (3.11.04); ע"פ 9133/04 **גורדון נ' מדינת ישראל** (20.12.04)).

38. באשר לעבירת ההתפרצות, על דרך הכלל נוהגים בתי המשפט לגזור את עונשם של עוברי עבירת ההתפרצות בדרך של מאסר בפועל או מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות. מתחם הענישה שנקבע בדרכי בגין עבירה זו הינו החל ממספר חודשי מאסר לשנת מאסר בפועל.

ראו, לדוגמה: עפ"ג (מחוזי חי') 44863-08-16 **מדינת ישראל נ' נידל מלאק** (15.09.16) בו נגזרו על הנאשם בנסיבות של התפרצות לבית מגורים 8 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, צו מבחן ל-18 חודשים וקנס, זאת על אף שיקום מרשים שעבר. ערעור על פסה"ד נדחה; ת"פ (י-ם) 2211/00 **מדינת ישראל נ' דלאח חסן** (3.7.03) בו נקבע שאין לאפשר צו לשל"צ בלבד בגין עבירת סיוע להתפרצות ועל כן נגזרו על הנאשם 3 חודשים מאסר שהומרו בעבודות שירות וכן מע"ת.

39. במקרה של ההתפרצות לפיצוצייה, ועל אף שהרכוש שנגנב הושב לבעל הפיצוצייה, השיתו בתי המשפט גם כן עונשי מאסר זאת נוכח חומרתה של העבירה.

ראו: רע"פ 2966/13 **נעמנה נ' מד"י** (5.5.13) בו אושר גז"ד בעניינם של 3 נאשמים שקשרו קשר לשם התפרצות לדירה והגניבה נכשלה. בגזה"ד הושתו על שני הנאשמים שביצעו את ההתפרצות 11 חודשי מאסר בפועל, ואילו על השלישי, שהמתין ברכב והורשע בסיוע, נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל. בעפ"ג 28478-04-13 **מדינת ישראל נ' בוחניק** (לא פורסם) התקבל ערעור על קולת העונש והוחמר עונשו של נאשם בעבירת התפרצות, גניבה והחזקת סמים, אשר החפצים שגנב נתפסו והושבו לבעליהם. באותו מקרה לא נמצא שלנאשם אופק שיקומי צפוי. ביהמ"ש המחוזי קבע שהמתחם ההולם בגין כלל העבירות הינו בטווח שבין 12-24 חודשי מאסר בפועל, ומשכך נגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר והוחמרו העונשים הנלווים. פסק הדין אושר בביהמ"ש העליון. ראו: רע"פ 4156/13 **אפרים בוחניק נ' מדינת ישראל** (12.06.13).

עוד ראו: ת"פ 5003-08 **מדנ"י נ' טארק טוויל ואח'** (14.1.13) בו נקבע שטווח הענישה הראוי על ניסיון התפרצות שלא הובא לכדי סיום נע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 1311-02-14 **מדינת ישראל נ' אליהו אסרף** (9.2.15) בו במקרה של עבירת התפרצות שהושלמה אך הנאשמים נתפסו מיד לאחר מכן נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, וכן הופעל מאסר מותנה של 6 חודשים; בת"פ 2046-12 **מדינת ישראל נ' מנשה ליאור שרבף** (29.4.13) נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מע"ת ופיצוי כספי.

40. באשר לעבירות ההפרעה לשוטר וההתנגדות למעצר נע טווח הענישה, בדרכי, ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות אשר ירוצו בעבודות שירות. ראו: ת"פ (י-ם) 4110/09 **מדינת ישראל נ' עליאן** (14.11.13), ת"פ 40946-02-13 **מדינת ישראל נ' הדור** (5.11.13); ת"פ 5618-08 **מדינת ישראל נ' אבו עמאר** (3.2.10); ת"פ 30263-05-13 **מדינת ישראל נ' כהן** (10.4.14); ות"פ 37099-01-13 **מדינת ישראל נ' בוגדן סקלרוד** (30.1.14) בהם נגזר עונש מאסר מותנה ות"פ 23998-03-14 **מדינת ישראל נ' בנעים** (6.4.17) בו נגזר עונש מאסר בפועל למשך 4 חודשים.

במקרים חמורים יותר, בהם בניסיון לעכב את המעצר הותקפו השוטרים בצורה חמורה, הושתו על הנאשמים עונשי מאסר. ראו: עפ"ג 49806-07-13 **אלסנע נ' מדינת ישראל** (1.1.14) בו אושר גז"ד שהשית על נאשמים שהתנגדו למעצר עונש מאסר בפועל של 20 חודשים ורע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נ' מדינת ישראל** (20.1.15) בו אישר ביהמ"ש העליון גז"ד בו הושתו על נאשם שהתנגד למעצר 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות.

41. באשר להחזקת הסכין, מתחם הענישה הנהוג בגין איום על אחר תוך החזקת סכין נע בין מאסר קצר שיכול יורוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך מספר חודשים. ראו לדוגמה: ת"פ 40594-07-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.10.13), ת"פ 8653-12-14 **מדינת ישראל נ' תאאר שכרי** (20.3.16); ת"פ 43895-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.5.16).

42. באשר לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש מופיעה בפסיקה קשת רחבה של ענישה, המושפעת באופן ישיר מחומרת התקיפה. לרוב, כאשר המדובר במקרה תקיפה בודד, ממנו נגרמה חבלה שחומרתה נמוכה יחסית במדרג החומרה, נפסקו עונשי מאסר קצרים שרוצו על דרך עבודות שירות (ראו לדוגמה: ת"פ 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' שלום אברהמי** (03.01.13) בו נגזרו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בגין נתינת מכת אגרוף לאדם בסופר, ות"פ 2069-06-12 **מדינת ישראל נ' דמוזה** (25.5.14) בו נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות בגין תקיפת קשיש אחר).

במקרה הנדון המדובר בעבירת תקיפה ממשית כלפי אדם כבן 74. הנאשם לא עצר מתקיפת המתלונן על אף שנפל לרצפה. מובן שיש בגילו של קורבן העבירה כדי להשפיע על חומרת העונש שיקבע (ראו לדוגמה: ת"פ 27510-07-12 **מדינת ישראל נ' אושנגי גדבנישוילי** (26.05.13) ות"פ 37677-09-13 **מדינת ישראל נ' אנאבל נוקי** (11.12.14)).

מצד שני ומבלי להקל ראש באירוע התקיפה, החבלה שנגרמה למתלונן הינה במדרג תחתון ברף חומרת עבירה זו. (ראו לדוגמה: ת"פ 15827-01-18 **מדינת ישראל נ' מיכאל קורנט** (06.10.19)).

43. בגין עבירת הפרעה לשלום הציבור, אשר לא נלוות אליה עבירות נוספות נהוג להשית עונש מאסר מותנה (ראו לדוגמה: ת"פ 33495-12-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד דיאב** (05.10.16)), אך כאשר נלוות לעבירה זו עבירות הפרעת שוטר/ מניעת מעצר נהוג להחמיר בעונשים אלו לעונשי מאסר קצרים שיכול וירוצו בעבודות שירות (ראו לדוגמה: ת"פ 45810-02-14 **מדינת ישראל נ' ג'מיל עבאסי** (13.01.16)).

44. אציין כי בפסיקה ניתן למצוא מקרים בהם, גם למול צבר עבירות כפי המקרה שבפני, החליט בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם הענישה וזאת נוכח שיקום מרשים שעבר הנאשם ועזיבת דרך חייו העבריינית (ראו

לדוגמה: ת"פ 1108-09 **מדינת ישראל נ' יבגני וורנין** (30.04.14) בו הוטל צו לשל"צ והוארכו מאסרים מותנים בגין שיקומו של הנאשם) או במקרים בהם היה בהרשעה כדי להוביל לפגיעה משמעותית בנאשם (כך לדוגמה: ת"פ 42130-10-12 **מדינת ישראל נגד מנשה נוח** (27.12.15) במקרה של נאשם שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש).

45. בהתאם להוראות סעיף 40ט' לחוק העונשין, בבואו לקבוע את מתחם הענישה ההולם בגין העבירה שנעברה, על בית המשפט להתחשב, בין היתר, בשיקולים אלו: התכנון שקדם לביצוע העבירה; חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה; הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; הנזק שנגרם מביצוע העבירה; הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו; האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו ועוד.

46. במקרה דנן, העבירות שחומרתן היא הרבה הינן עבירות ההתפרצות והאלימות, בגין נגזרים כאמור עונשי מאסר. עם זאת אין להתעלם מכך שמעשי ההתפרצות לא צלחו במידה משמעותית - במקרה אחד הרכוש הגנוב הושב לבעליו ובמקרה השני נגנבו חפצים שערכם נמוך יחסית. בנוסף ובהתאם להסדר הטעון עליו הסכימו הצדדים - או כפי שבא לידי ביטוי הסדר הטעון בעניינו של נאשם 4, חלקו של הנאשם שבפנינו בביצוע אותן עבירות היה נמוך יותר. יתר העבירות הן עבירות בגין נהוג להטיל עונשי מאסר מותנים לצד ענישה נלווית.

47. בנסיבות התיק דנן אין טעמים אשר יצדיקו סטייה ממתחם הענישה, לקולא או לחומרה. מחד מצויים חומרת המעשים, ומצד שני מצוי העושה - אשר אין חולק כי במועד ביצוע העבירות סבל מהתמכרות לאלכוהול, אשר השפיעה על מעשיו, והובילה למעורבותו הרבה בביצוע אותן עבירות. הנאשם כאמור לא נטל חלק בהליך טיפולי.

48. סבורני כי בנסיבות מקרה זה - מתחם העונש הכולל בגין מכלול העבירות הינו החל מ-6 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשים לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

49. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם שלפני בטווח הענישה שנקבע. במסגרת קביעה זו ישקלו שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולה ולחומרה, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים (ת"פ 19163-11-12 **מדינת ישראל נ' מתתיהו הירשמן** (24.01.19)).

50. הנאשם הודה בתיק המקור וצירף 4 תיקים נוספים עליהם נטל אחריות.

51. הבאתי בחשבון את גילו של הנאשם במועדי ביצוע העבירות: הנאשם הינו יליד 1993 ואת העבירות ביצע בהיותו כבן פחות מ-20 ועד גיל 22. אין ספק כי הסיבות שהובילו לביצוע העבירות, כך בהתאם למפורט

בתסקירי שירות המבחן, היו השימוש המופרז של הנאשם באלכוהול. עוד אין חולק שהשימוש שעשה הנאשם באלכוהול נבע, בין היתר, מנסיבות חייו הקשות ובהן - התמכרותו של אביו לאלכוהול, האלימות שהופנתה כלפיו בילדותו, בעיות הגירה קשות מהן סבלה משפחתו, היעדר דמות הורית מציבות גבול בחייו ועוד. כל אלו הובילו את הנאשם בגילו הצעיר לחבור לחברה רעה, לעשות שימוש לרעה באלכוהול באופן שהובילו להנהגות אלימה ובלתי מרוסנת כפי שתוארה בכתבי האישום.

52. עוד לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מעת ביצוען של העבירות. אמנם, דחיית ההליכים כמתואר לעיל, נועדה בעיקרה לנסות ולהוביל לשיקומו של הנאשם, ואף שהדבר לא צלח, אין להתעלם מן העובדה שחלפו למעלה מ-6 שנים מאז ביצוע האחרונה שבעבירות בגין הורשע הנאשם, ולמעלה מתשע שנים מאז ביצוע הראשונה שבהן. המדובר בתקופה משמעותית מאוד, והשתת עונש מאסר כעת, בחלוף זמן כה רב, ובעת שהנאשם מצוי בשלב אחר בחייו, לא תאזן לטעמי כראוי בין שיקולי הענישה השונים. מסיבה זו בעיקר לא ראיתי גם מקום להפנותו פעם נוספת לקבלת תסקיר, זאת מעבר לעובדה כי עמדתם העקבית של גורמי המקצוע היא, שנכון יהיה בנסיבות העניין להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה על דרך עבודות השירות לתקופה קצרה.

53. ער אני לעובדה כי בתווך נדון הנאשם לתקופת מאסר בגין תיק האלמ"ב, אך לטעמי אין בכך כדי להוביל למסקנה כי יש להטיל עליו עונש מאסר ממש. מעבר לכך שתיק זה הינו חדש לאותם תיקים בהם הורשע הנאשם, הרי שהוא אינו קשור בהם בשום דרך - לא במועדים בהם נעברו אותן עבירות, ובעיקר לא ברקע לביצוען. כזכור, במועד בו צירף הנאשם את כלל תיקיו והודה בהם - היה רישומו הפלילי נעדר הרשעה מכל סוג.

54. נוכח טעמים אלו סברתי כי לאמץ את עמדת שירות המבחן - ולהטיל על הנאשם תקופת מאסר לריצוי על דרך עבודות השירות, אם כי לתקופה ארוכה מזו עליה הומלץ.

55. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בישיבת עטרת מרדכי בצפת. הממונה יעדכן את בית המשפט בתוך 60 יום אודות מועד תחילת עבודות חדש.

ב. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת התפרצות או עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי על סך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. (ת"פ 64066-12-12 ע"ת 1, ת"פ 56881-02-15 ע"ת 14, ת"פ 1886-09-14 ע"ת 10). הפיצוי יופקד עד ליום 4.4.2021 במזכירות בית המשפט ויועבר למתלוננים באמצעות המזכירות.

ה. המוצגים יושמדו.

עמוד 10

56. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

57. תוצאת גזר הדין הוקראה לצדדים במעמד הדיון מיום 17.12.2020.

58. המזכירות תעביר לצדדים, לשרות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות עותק מגזר הדין.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"א, 22 דצמבר 2020,